

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samotensis>

Basileae, 1619

Protesilai, Plutonis et Proserpinæ

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

<urn:nbn:de:hbz:468-1-1546>

ψητεινεσσε, υτε εστι απο Διογενη. Σιμονινον,] ἔχουσις
ἀνοιξιν ειναι σημαντικη. Μένε καρισ.] ἐρωτημαζειντον. Κυο πα-
το.] ιππατη Λιλην. Βεατο.] Iudicium superiorum de Socra-
τε. Sed quinam.] οι οδοι της τακερτης. Ad Cretum.]
Reddit ad Creteum & Sardanapalum. Video quippe.] ιπ-
τηφερητης της Διγλοζης.

ΠΡΩΤΕΣΙΑΣΤΙ,

Πλετανος & Περσε-
φόνης.

ΠΡΟΤΕΣΙΛΑΙ,

Plutonis & Pro-
serpinæ.

Iacobo Micyllo interprete.

PROTESILAUS.

Ω Διοποτα, καὶ βα-
σιλην, καὶ ιμιτηρε
Ζευ, καὶ οὐ Δάμητρος
Θειατρος, αὶ της ειδητης Αλυσιδη
Ιερωτικη. Πλε. οὐ δε την Θ
δηιη ταξην ιμωρη, η της θηρη
λανες; Πρω. ειδη μη Πρωτη.
σιλας, οι τρικλη, φυλακη, Θ,
συντραπηνης τη Αλκωθη, καὶ πρω
της οσφθανθωρη πιν' ιαίω. Αλεο
μω ιαφρεας πες οντηνον ά-
ναβισσων πανιν. Πλε. Ζερη ή θ
ιερωτα, οι Πρωτησιλας, πάντων
την προιοντασι, τωντης έδεις άρ
αντη τηλη. Πρω. άτη θηρη θηλη,

Aids in vita redire denuo permits-

ται. PLVT. Hunc amorem, Protesilaē, omnes mortui amant;
sed nullus tamen ipsorum potius eo. PROT. At non vitam, ο

Pluto,

Αἰδιωνεύ, ἵψα τούτην, τείχους
υπάκοις δέ, λίγην οὐαμορή τείχοις
τῷ θαλάμῳ καταπισθών, φλόγο-
μένων άσπροτάναι, ἔτα οὐ κακοδό-
μων εἴρην τῇ αἰχμάσσει απέκθανον
τὸν δὲ Επέρο Θ. οὐ δρύς ήταν τῆς
τυπωμένος οὐ μετίας ἀσπρυνού-
μενος, δὲ μίστοποτα· καὶ βόλοντα
ιερῷ προσόντιον ὁ φράσις αὐτῷ,
καταβίλινα πατάλιν. Πλέον οὐκέ-
τι ποιεῖ, προτραπίσιας, τὸ λάθης
ὑδρῶρ; Πρωθ. καὶ μάλα, δὲ μίστοποτα,
τὸ δὲ πρᾶξις μάτιρον γε-
νορίων λίγον. Πλέον, ἐπεκρατήσιμον τοντού, καὶ δι-
άθηκε ταῦτα σφέντην ποτὸν, καὶ δι-
άθηκεν οὐ ἀνινθῆται λίγον. Πρωθ.
ἀπό τοῦ φίστου πάντα μετριεῖται, τὸ
Πλέστερον. Ηράθιστος δὲ ηγαντός
ηδην, καὶ οἰδαίσιον τοῦτο εἰρημέ-
τησιρ. Πλέον, ἔτετα τούτον μόνον, μι-
κρον οὐ μέραν αναβίσσονται, μετ'
δολιούρην τὰ ανταῦτα οὖμερόθερον;
Πρωθ. οἷμα τείχους Καρκάνιων
ἀκοντεδέην παρέην μάρτιον, ὡς
αὐτῷ ξένος, θεοῦ νικηρόντος λάζη
μετ' οὐρίουν. Πλέον, θέριμος γεννη-
θεια ταῦτα, δὲ οὐκέντει πάντοτε.
Πρωθ. ἀναμνήσθωσι, τὸ Πλέστερον
τινα me: quare pro uno mortuo p
Haud fas est ista fieri : nequ
est. PROT. At ego in me

*Pluto, tantopere amo, verum
equidē vxorem, quam nuper
ductam, domi reliqui, atq; in
bellum nauigando profectus
sum: deinde infelix in egressu
nauii ab Hectore occisus
sum. Amor itaq; iste vxoris
nō medio eriter me, o Domi-
ne, eneas: voloq; si vel pau-
lulū ab ipsa conspectus fues-
to, rursum hic descendere.
PLVT. Non bibisti, Prote-
silaē, aquā Lethæam? PRO.
Bibi equidē, sed hęc res pra-
ualuit pondere. PLVT. I-
giur expecta: adueniet enim
et illa quandoq; neque nunc
opus quicquam erit iterum
ascendere te. PROT. Sed
moram hanc ferre nequeo.
Amāsti autem tu quoq; alia
quando, ac nosti qualis res a-
mor su. PLVT. Et quid ad-
eò iuuabit te unum diem re-
uiuiscere, deinde autē paulo
pōst eadē hęc lugere? PRO.
Spero me etiā illā adductiu-
mū esse, vt huc ad vos sequa-
aulo pōst duos recipies. PLV.
etiam simile vñquam faciūm
oriam tibi reuocabo, Pluio.
Nam*

MORTVORVM DIALOGI. 49

Ορφεū δὲ δι' αὐτῶν ταῦτα
τὸν οἰκτίαρ τὸν Εὐρυδίκιον
παρέδοτε, καὶ τὸν ὄμογρον
με Αλκηστήν παρπέμψατε,
Ηρακλῆς χαριζόμφοι. Πλοῦ θε-
άντος δὲ τὸν Ιεραπίον τυμνόν
θρ. η ἄμεροφον, τῷ Καλῇ σε-
κάνῃ νύμφη Φαντάω; πᾶς δὲ
Ιακενὴν πεσόψιτού σε, εἰδε-
ίστην νῦν ναὶ Διαμαρτύρη; φοβή.
περιει δὲ τὸν οἴλα, καὶ φύσε-
τοι σε, καὶ μάτω τὸν τοσούν
τὸν ὄδον ἀνταπονοθέσ. Περ.
τὸν δὲ, ὃ ἄντερ, σὺ τὴν τὸν ια-
σθαι, καὶ τὸν Βραχίονα πανσορ,
τηνελάρη ἢ τὸ φατὴν ἄδη ὁ
Πρωτοῖον Θῆτατικόμφορ
ἢ τὸ ἔρβελο, νραντίαρ ὅνδον
καλὸν ἀπεργάσασθαι αὐτὸν,
οἱ Θεῶν τὸ πατεῖ. Πλοῦ.
καὶ τὸ Προσφόνη ουσθοκα, ἀ-
ναταγόδην τὸλον αὐθίσ, ωνηγ-
θοι νυμφόρ. σὺ δὲ μίμηνσο,
μιαρη λαβῶν οὐκέταρ;

diret. PLVT. Quoniam, Proserpina, & tibi hoc videtur,
age perduclum hunc iterum ad superos, Mercuri,
sponsum facio. Tu verò meninefis, non
amplius quam unum diem
tibi permisum
esse.

ddd

GILBER-

Nam δὲ Ορφεο οὐ ipsam
hanc causam Eurydiceen νε-
xorem reddidistis: & cognā-
tam meam Alectin emis-
tit, Herculī graificantes.
PLVT. Optaris autem, cum
ista nuda atque deformē
caluaria, formosæ illi spons-
fæ tuæ in conspectu venire?
Quo pacto autem illa etiam
aspiciat te, quæ ne dignosce-
re quidem amplius te poter-
it? Terrebitur enim sat scio,
atque aufugiet, tuq̄ frustra
tanum iter exantlaueris.

PROSERPINA. Proin-
de mi vir, tu isti quoque rei
medicinam aliquam adhia-
be, ac Mercurium iube, ut
postquam ad lucem peruen-
nerit Proteſilaus, contactum
virga, mox in adolescentem
formosum conuertat illum,
qualis videlicet antea fuit
cum ex sponsa i thalamo pro-

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a AB Hectore.] Hector Priami Regis filius, Troianorum omnium præstantissimus & fortissimus: dictus, auctore Platone, ab ἑκτο, defensio, quid urbem contra hostium impetum tenuerit, patriamq; seruarii. b Orpheo.] Fabula de Eurydice uxore Orphel, lais ex quarto Georgicon Virgilij nota est.

MENIPPOY KAI
Telesforos.

MENIPPI ET
Tiresia.

Iacobo Micyllo interprete.

M E N I P P V S.

Ω Τερεσία, εἴη μήτης φλός ἐταιρεία, γνώνων φάσιον. οὐ πασι γένει μέμινθος τὰ ὄμηρατα λεγεῖ, μόνον δὲ αὐτοὶ φρεστοὶ τὸν τάπανα, οὐτε τὸν ξένοντα, τοῦ Φινίου λό, οὐ τοῦ Λυγκούτος, οὐτε μηδεὶς μάντις οὐδεις, καὶ οὐτε ἀμφότερα λεγεῖ, μόνον τὸν ἀντρόν γιανή, τῶν ποιητῶν ἀνδρας, οἵλα πέδες τῶν θρῶν διηγεῖται μοι, ὅποτε τέτιπεράθης ἀνδιοντος τὴν βίωσην, ὅποτε ἀγνῆς οὐδα, οὐτε γυναικεῖον.

Tat.

A N vero οὐτας sis, Tiresia, non amplius cognitus facile est: nobis enim cunctis aequi sunt vacui oculi, ac solle illorum sedes relista: quod autem ad cetera attinet, non facile dixeris, qui Phineus, aut qui Lynceus fuerit. At vero quod vates fueris, οὐ quod virunq; solus te ipsum perhibueris marem ac faminam auditis aliquando poetis noui. Prinde per deos die mihi, viram vitā expersus es suauiores, virne quādo fuisti an cū famina?

TIRE.